

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἦχος δ', ἑωθινὸν δ'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§14-16).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Ϛ', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος Πα ρ

K ^{B8} υ ρ ι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ον μου ^{Δι} προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{B8} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

K ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
 σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω
 ων μου ^{Δι} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
 σα α α α ακου σο ονμου Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

Ἦ Στιχολογία. ^Β

H ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου
 και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^Β

M^{B8} η εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

O^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι
κρι ται αυ των

A^{B8} κουσον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυνθη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθητα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

O^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ

χη ηνμου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συν ε

στησαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερ γα ζο

με ενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρε

ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη

ημου προς Κυριον εδεηθηθη

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και

συ εγνωστας τριβους μου

Ενοδωταυτη η επορευοομην εκρυ

ψαν παγιδαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και ε

πε βλέπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

P υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

T ον ζω ο ποι ον σσ σταυ ρον α παν στως προ σκυ

νεν τεσ Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης α

νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος

καιφι λανθρωπος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω

ωςμοι

Τ ξ λθ της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρθ ε κθ σι ως προ ση

λω θεις και εις Α δθ κα τελ θων δυ να τε τθ ς θα να τθ

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

νθ ς μεν την εκ νε κρω ν σθ α να στα σιν εν

α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

Π υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω τθ θα να τθ το βα σι λει ον

ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πι νον εκ φθο ρα ας η

λευ θε ρωσας ζω ην και αφθαρσι αν τω κοσμω δω ρη
σα μενος και το με γα ε λε ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω νην

της δε η σε ω ως μου

ευ τε α νυ μνησω μεν λα οι την του σω τη

ρος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

των του Α δα α λυ των δε σμων και α αφθαρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

και ταφεις και α να στας σωσον η μας τη α να στα

σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

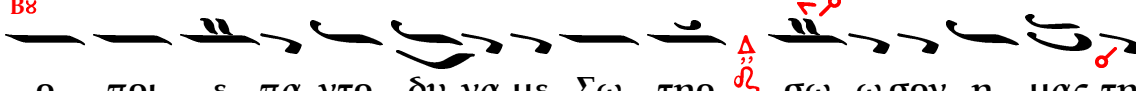

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

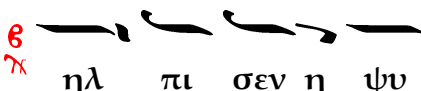
Α γ γε λοι και ανθρωποι σω τηρ την σην υ μνσ σι

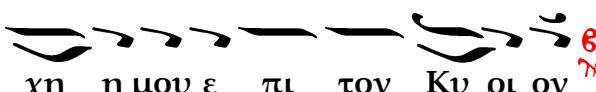
τρι η μερον ε γερσιν δι ης κα τηυ γα α σθη της

οι κου με νησ τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ασ τσ

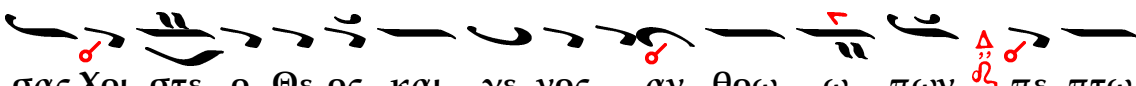

 ε χθρσ πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ζω
 Β8

 ο ποι ε πα ντο δυ να με Σω τηρ σω ω σον η μας τη

 α να στα σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

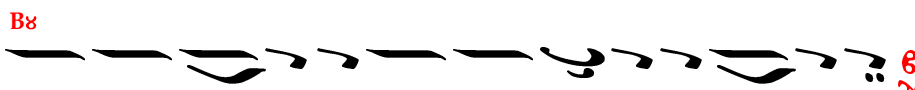
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Β8
Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μοχ λας συ νε θλα

 σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων πε πτω

 κος α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο

Β8

 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φυσήματι, ψυχώσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὀρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατάν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνω τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἄλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στολὴν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι, ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ

τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἢ γῆ κεκατήραται. Ἄλλ' ὁ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκῆνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὄλων ἰκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξάι μοι, ἄς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄδὰμ ἐξωστράκισται, παρακοῇ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατώμενος, καὶ γυμνὸς κάθηται, τοῦ χωρίου οἴμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες, εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων, εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Ε ^{Πα} κα α θι ι σεν Α α δαμ α πε ναν τι ι
του ου ου Πα α α ρα α δει ει ει σου και την ι
δι ι αν γυ υ υ υ μνω ω ω σιν ^{Πα} θρη νω ων
ο δυ υ ρε ε ε το οι οι οι οι οι μοι
τον α πα τη πο ο νη η ρα πει σθεν τα α α και

αι αι κλαα πε εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε
 εν τα οι οι οι οι οι μοι τον α πλο ο τη
 τι ι γυ υ μνον νυ υ υ υν δε ε η πο ο ρη
 με ε ε ε νον αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε
 ουκ ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα α αυ
 σω ουκ ε τι ο ο ψο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι
 Θε ο ον μου και πλαα α α στην εις γη ην
 γα αρ α πε λε ευ σο ο ο ο μαι εξ η ης και
 προ ο ο σε λη η η η φθη ην Ε λε η μον
 οι οι κτιρ μο ο ον βο ο ω ω ω σοι ε λε η σο ον
 με ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α α μην

Ο^Μ δια α σε Θε ο πα τρω ρ Προ ο φη η
 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι

σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε ^{Δι} τω ^{Πα}
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν ^{Β8}
 τι ^Π πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ι σ σα α ^{Β8}
 εκ δε ξι ω ω ω ν σου ^Π σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ^{Πα}
 ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^{Β8} ο α ^Π
 πα τρω εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο κη η ^{Β8}
 η σα ας Θε ε ε ος ^Π ι ι να την ε α αυ του ^{Β8}
 α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^Π φθα ρει ^{Β8}
 ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι ^{Δι} και το πλα ^{Β8}
 νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων ^Μ ^{Πα}
 προ ο ο ο ο βα α α α τον ^Π τοις ω ω μοις α α ^{Β8}
 να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα α α α ^{Πα}
 γη ^Π και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις ^{Β8}
 συ να α α α ψη η Δυ να α α α με ε ε ε σι ^Μ ^{Πα}
 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ^{Δι} ο ε ^{Β8}
 χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε ^{Β8} ^Χ

λε ε ο ο ο ο ος

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ

8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μν 8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

K^{B8} υ ρ ι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
εν τω A δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
νει δι α του το υμνουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι
ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρσιν $\frac{6}{7\chi}$

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο

$\frac{6}{7\chi}$

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

$\frac{4}{2}$ και πε ρι ι ε ζω σα το $\frac{6}{7\chi}$

Κ^{Β8} ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας^ε τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας^ε α φθαρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων^ε δι

Πα ο υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η με ρον σου ε

γε ρσιν^ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην **Δ** η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται^ε

Λ^{Β8} α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω **Πα** Πι λα

τω^ε σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φα νεις^ε αλλ ε κων υ πε μει νας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως

Θε ος δω ρου μενος η μιν α τε λευ τη τον ζω η

ην και το με γα ε λε ος^ε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε **Δ** εις μα κρο

ο τη τα η με ρων^ε

M^{νη Πα} ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^{β8} κα τα λα βου
 σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τησαν μη ευ ρουσαι δε
 ο λο φυ ρο μεναι με τα κλαυθμουβο ω σαι ε λεγον
 οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των
Πα πως ε κλα πης ποι ος δε το ποσ κα τε ε χει το ζω η
 φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α πε
 κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν ^{β8} αλλ α πελ θου ουσαι κη
 ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος ^{β8} πα ρε χων η
 μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλα γχνος ^{β8}

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} ξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α δει ει ει
 σου ου ^{Πα} δι α α α της βρω ω σε ε ε ε ε ως
Κε δι ο και κα α θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να ^{Πα}

α αν τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο ο λο ο
 λυ ζων ε λε ει νη τη φω νη η και ε
 ε λε ε ε γεν οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α
 α λας ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε βη ην
 τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο του και των α
 γα α θων παν τοι οι ω ω ων ε στε ε ρη η η η
 μαι Πα ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α
 α τε ο δι ε με πε ε ε φυ υ υ τε ευ με
 ε ε νος και δι α α τη ην Ε ευ αν κε ε κλει
 σμε ε ε ε νος ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι
 ι κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πω στων σω
 αν θε ε ω ω ων πλη σθη η σω ω ω μαι δι ο
 και προς αυ τον ο Σω ω τη το ε μον πλασμα ου θε
 λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι αλ λα βου
 λο μαι του το σω ζε σθαι και εις ε πι γνω σιν α λη
 θει ει ας ε ε ε ελ θειν ο τι τον ερ χο ο με

ε ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα α λω

ε ε ε ε ξω

Κ^{Πα} αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

^{Πα} ω νάστων αι ω ω νων α α α μην

Ο^{Πα} ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α

γνε ε ^{Πα} Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ

της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με

ε εν δυ σα α α α με ε ε ε ε νος της προ ω

ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε

ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε

ως του ου θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και

Πα ρ θε νω ω α λη η θω σ βο ω μεν α α σι ι

ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ

γε ε ε ε λου και αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ

στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη

ρι ι ι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι - Θ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμαεκ του Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι

τοῖς Ἀποστολοῖς καὶ λέγοντες ἔσκει
ταῖς ὁ θάνατος ἡ γερθεῖς Χριστός ὁ Θεός
δωρουμένος τῷ κόσμῳ ἡμεῖς ἡμεῖς
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαιώνως ἀποκρυφόν και ἀγγελοῖς ἀγνώ
στον μυστήριον διὰ σου Θεοτοκε τοῖς ἐπι
γῆς πεφανερωταί Θεός ἐν ἀσυγκύτῳ ἐνώσει
σαρκῶν καὶ Σταυρῶν ἐκουσίως ὑπερήμων
κατὰ δέξαμενος διού ἀναστήσας τὸν πρῶτον
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ων

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·